

διὰ χειρὸς πλαστικὴν καὶ γλυπτικὴν ἢ καὶ ἀντιγραφὴν ἀγαλματίων, διὰ μηχανῆς. Τὸ σχέδιον ἐπέτυχε, μετέβη εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἐπώλησε τὸ προνόμιον τῆς ἐφευρέσεως εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς Κ. Δούλι καὶ Γ. Τζόνς, οἵτινες καὶ ἱδρυσαν δύο ἐργοστάσια, ἓν ἐν Μπάταρσκ τοῦ Λονδίνου καὶ ἕτερον ἐν Ἀμερικῇ.

Τὸ μηχανήμα εἶναι ἀπλοῦν, εἶδος ἀριστοτεχνικοῦ τόρνου ἢ τροχιστηρίου. Κινεῖται υδραυλικῶς μὲ δύναμιν ἐνὸς ἵππου, ἐντὸς δὲ 2-3 ὥρων ἔχετε μέχρις ὁσφύος ἐκ μαρμάρου τὸ ἀγαλμά σας. Εἰς ἐργάτης ὁδηγεῖ τὸ μέλλον νὰ γλυπτογραφηθῇ πρόσωπον ἐνώπιον ἐνὸς δεικτοῦ ἐν εἰδει μολυβδίδος ὑπερμεγέθους. Ἀφοῦ στερεώσῃ καλῶς τὴν κεφαλὴν καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν σχετικὴν ἀκινησίαν, τίθεται οὗτος πρὸ τοῦ γλυπτογραφουμένου ἐπὶ στερεωτάτου καθίσματος. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν εὐρίσκεται τοποθετημένον τεμάχιον μαρμάρου ἄνευ ὀρισμένου σχήματος καὶ πρὸ τοῦ μαρμάρου τούτου ὑπάρχει δεικτής οὐχὶ ὅμως ὡς ὁ προηγούμενος μαλακός, ἀλλ' ἐκ χάλυδος καθαροῦ. Πέριξ καὶ κάτω τῶν ἀψύχων καὶ ἐμψύχων τούτων ἀντικειμένων εὐρίσκεται ἡ μηχανή, ἥτις διπλοῦν ἔχει σκοπὸν: Πρῶτον νὰ περιστρέφῃ τὸν πρὸ τοῦ μαρμάρου δεικτὴν ταχύτατα καὶ δεύτερον νὰ ὑψώσῃ καὶ καταβιβάσῃ τὸν γλυπτογραφούμενον καὶ τὸ μάρμαρον κατὰ βούλησιν. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ πρὸ τοῦ μαρμάρου μοχλὸς εἶναι φοβερός, διαβιβρώσκων τὸ μάρμαρον ὡς σκῶληξ, ἔχει ἤ ἐ τοιαύτην ταχύτητα, ὥστε ἐὰν δὲν ἔχυντο ὑδωρ διαρκῶς ἀνωθεν, θὰ ἐτίκετο ἐκ τῆς ἀναπτυσσομένης θερμότητος.

Ὁ μηχανισμὸς τίθεται εἰς ἐνέργειαν. Ὁ τεχνίτης διευθύνει διὰ λεπτοτάτων κινήσεων τὸν δεικτὴν, ὅστις ἀκολουθεῖ τὰς γραμμὰς τοῦ προσώπου, εἴτα δὲ τὰς λοιπὰς γραμμὰς τῆς κεφαλῆς, τοῦ αὐχένος καὶ τοῦ στήθους. Παραπλευρῶς ὁ ἕτερος μαρμαροφάγος δεικτής ἀκολουθεῖ μαθηματικῶς τὰς αὐτὰς γραμμὰς.

Καὶ κατ' ἀρχὰς ἐμφανίζεται ἐπὶ τοῦ μαρμάρου ἡ μάλλον προέχουσα γραμμὴ: ἡ ρίς κατόπιν τὸ λοιπὸν πρόσωπον καὶ τελευταῖον τὸ τριχωτὸν τῆς κεφαλῆς.

Δι' ὅλην αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, ἡ ἀμοιβὴ εἶναι κατὰ ἓν ἑκατοστὸν ὀλιγωτέρα τῆς παρεχομένης διὰ παρομοίας ἐργασίας εἰς καλλιτέχναν.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο τὸ πλεονέκτημα τοῦ μηχανήματος. Ἐτέρος μοχλὸς μαρμαροφάγος κεῖται εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ δευτέρου καὶ δύναται συγχρόνως νὰ λαβεῖν ἢ μάρμαρον διὰ δεύτερον ἀγαλμα. Πλὴν δὲ τούτου δύναται τις νὰ δώσῃ εἰς τὸν τεχνίτην τὸ ἀγαλματίον οἰουδήποτε ἀνδρὸς μεγάλου καὶ νὰ ἔχῃ μετὰ μίαν ἑβδομάδα ὅσα ἐπιθυμεῖ ἀντίτυπα.

Ἡ μηχανὴ στοιχίζει 500 λίρας στερελίναν μόνον καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ δύναται νὰ προμηθευθῶσιν αὐτὴν καὶ τὰ λοιπὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης.

Ὁ κόσμος ἐδέχθη λίαν εὐχαρίστως τὴν καινοτομίαν καὶ τὰ κέρδη εἶναι μεγάλα τῶν εἰρημίων ἐργαστηρίων.

Προσωπογραφία ἡ ὁποία δὲν ἔγινε. — Μία ἀπάντησις τοῦ Λέμπαχ.

Εἷς πρᾶγματικὸς θρίαμβος καλλιτεχνικῆς δόξης ὁφείλεται εἰς τὸν μέγαν Βαυαρὸν ζωγράφον Λέμπαχ, ὅστις ἐγγώριζε νὰ τηρῇ ὑψηλὰ τὸ καλλιτεχνικὸν γόνιτρον καὶ ἀπέναντι ἀκόμῃ βασιλέων.

Μία ἀπὸ τὰς προσωπογραφίας, τὰς ὁποίας ὁ μέγας ζωγράφος ἤρchiσε ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσε ποτὲ εἶναι καὶ ἡ τῆς βασιλείδου τῆς Ὁλλανδίας, ἡ ὁποία, δυσαρεσθηθεῖσα, διότι ὁ ζωγράφος τὴν συνεδούλευσε νάλλαξῃ ἐνδυμασίαν, ἀποπῆρε τὸν ζωγράφον καὶ ἀποτόμως τοῦ εἶπε:

— Μὰ ἐγὼ θέλω νὰ μὲ ζωγραφίσετε ἔτσι.

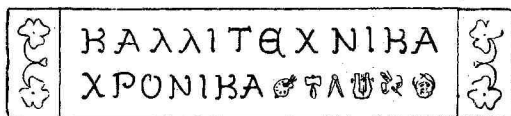
Τότε καὶ ὁ Λέμπαχ, ἀφῆνων τὸν χρωστῆρά του, χωρὶς νὰ ταραχθῇ, ἀπάντησεν:

— Ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης ἤμπορεῖ νὰ κυβερνᾷ τοὺς ὑπηκόους τῆς, ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι Γερμανός!

Καὶ ὁ Λέμπαχ δὲν ἐτελείωσε τὴν εἰκόνα.

Αὐτὸ θὰ εἴπῃ Καλλιτεχνικὸν Μεγαλεῖον.

ΔΑΦΝΙΣ

ΤΟ SALON ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

(Τοῦ ἐν Παρίσιος ἀνταποκριτοῦ μας)

Καὶ ἐφέτος ἡ αὐτὴ πληθὺς ἔργων εἰς τὸ Salon, ἐνδεικνύουσα ὅτι ἡ καλλ. παραγωγή ἐν Παρίσιος εἶναι πάντοτε ἀκμαία. Ἡ Ἐταιρεία τῶν Γάλλων Καλλιτεχνῶν ἡ ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ ζωγράφου Tony Robert-Fleury προεδρευομένη συνεισέφερε 1863 ἔργα ζωγραφικῆς καὶ 765 γλυπτικῆς.

Εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς πίνακας πρωτεύει ὁ Chartier μὲ τὴν πρὸ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος παρέλασιν ἐπελαύνοντος ἱππικοῦ ἐν Montmirail (1814).

Ἐκ τῆς αὐτῆς μάχης ἐνεπνεύσθη καὶ ἄλλος καλλιτέχνης, ὁ Gijeldry μετὰ δραματικῆς ἀληθῶς δυνάμεως εἰκονίσας τὴν παραμονὴν τῆς μάχης.

Ἄξιος μεγάλης προσοχῆς εἶναι ὁ πίναξ τοῦ Sergent τοῦ στρατάρχου Νεῦ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν καραβινοφόρων κατὰ τὴν 18 Ἰουνίου 1815 ἐν Βατερλώ.

Ὁ Chaperon μὲ τὸν Murat, ὁ Bréville μὲ τὴν ἔφοδον κατὰ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου εἰς Fontenoy, ὁ Ch. Hof. fbaner μ' ἓνα τμήμα μάχης, συμπληρῶνουν τοὺς καλοὺς πολεμικοὺς πίνακας.

Εἰς τοὺς βουκολικοὺς πίνακας συναγωνίζονται ὁ Didier μὲ τὴν «Ἰταλικὴν ἀνάμνησιν», ὁ Prevot-Valeri, μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ποιμνίου, ἓνα ἀμαυρὸν ἀλλ' ἰσχυρὸν πίνακα, ἡ κυρία Ὀλιβιέ μὲ τὸ «ποιμνιον ἐν ὄρῃ φθινοπώρου», ὁ Charpin μὲ τὴν «κάθοδον τοῦ ποιμνίου», ὁ Langée μὲ τὰς «δύο φίλας» ὧν ἡ μία εἶναι ἡ προβατὶνὰ τῆς ποιμενίδος, ὁ Debat-Ponsan μὲ τὸ «τέλος τοῦ φθινοπώρου», ὁ Calvès μὲ τὴν «ἐσχάτην ἀκτίνα», ὁ Breton μὲ τὸν «Δύοντα ἥλιον» ὁ Guinard μὲ τὴν «Βοσκήν» καὶ ὁ Gyéry μὲ τὸ «Ποίμνιον». Ἀλλ' ὁ τελευταῖος ἐπρωτοτύπησε, παρυσιάσας εἰς ἄλλον πίνακα ἐν κοπάδι ἀπὸ... γάλλους.

Εἰς τὰς προσωπογραφίας ὑπέρχει ὁ Bonnat μὲ τὰς προσωπογραφίας τοῦ Ἀμερικανοῦ Field καὶ τοῦ Rou-

jon ιστορίου γραμματέως τῆς Ἀκαδημίας τῶν καλῶν τεχνῶν, διακρίνονται δὲ ὁ *Vallet-Bisson* μετὰ τὴν προσωπογραφίαν τῆς δεσποινίδος *A. G. de Coninek* (τῆς κ. *P. S.*), ὁ *Humbert* (τῆς κ. *S.*), ὁ *J. Styka* (τοῦ Φλαμμιανῶν), ὁ *Ουπλὲ* (τοῦ Βέη τῆς Τύνιδος), ὁ *Sargent* (τοῦ Λόρδου *Viblesdahl*) ὁ *Besnard* (τῆς πριγκίπισσας Μαρτίλδης τῆς ἐσχάτως θανούσης,) ὁ *Courtois* (τῆς κ. *C.*) ὁ *Bolditti* (δύο προσωπογραφίας κυριῶν.)

Διὰ τὴν πλαστικότητα καὶ τὴν ποίησιν διακρίνονται τὸ «Θέρος» τοῦ *Boyé*, τὸ «ὄνειρον τῆς ψυχῆς» τοῦ *Seignac*, τὸ «Λυκόφως» καὶ ἡ «Ἥδονή τοῦ ζῆν» τοῦ *Ziér*, ἡ «Ἀνοξίς τῆς κ. *Maillard*, ἡ «Δρυάς» τοῦ *Bougeureau*, ὁ «Τέττις» τοῦ *Bisson*, ἡ «Σιωπὴ» τοῦ *Collin*, τοῦ *Laureans* ὑπὸ τὴν γηραιάν *Ἰτέαν*, τοῦ *Benner* αἱ «Σκέψεις», τοῦ *Thivet* αἱ «Νηρηίδες», τοῦ *Enjolras* ἡ «Σπουδὴ τοῦ γυμνοῦ», ἡ «Φωλεὰ τοῦ *Sculbert*. Ὁ κατετάσσουмен ἐδῶ καὶ τὴν «Τραγουδιστριαν τῶν δασῶν» τοῦ *Leurir*, ἃν δὲν ἦτο κατὰ τὴν ὁσφὺν αἰσθητικῶς ἐλαττωματικὴ.

Διὰ τὴν δύναμιν τοῦ χρωστέρος διακρίνονται ἡ «Ὀρδὴ Οὐνῶν ἐφορῶσα κατὰ ποιμνίου» τοῦ *Caporas*, καὶ ὁ πίναξ «*Jacquerie*» τοῦ *Louvet*, ἀναγόμενος εἰς τὴν στάσιν τῶν χωρικῶν τῆς Πικαρδίας κατὰ τῶν εὐγενῶν τῷ 1838.

Ἄξια ἰδιαίτερας μνείας εἶναι τοῦ *Knight* ὁ πίναξ «εἰς τὰς ἀμπέλους», οἱ «γέροι» τοῦ *Gyedy*, ἡ Ἀνάπαυσις τοῦ μοντέλου τοῦ *Gailliac*, ἡ «Ὁμολογία τοῦ μουσικοῦ» τοῦ *Alizard*, ἡ «διὰ τὴν Ἰσλανδίαν ἀναχώρησις» τῆς κ. *Demont-Breton*, ὁ «Πρωτος φόνος» τοῦ *Zwiller*, τοῦ *Pearce* μία παιδικὴ τῶν ἀγρῶν, τοῦ *Leydet* ἡ «Γρηὲς στὸ πεζοῦλι», τοῦ *J. P. Laureans* ἡ «Καθέλκυσις τῆς λήμβου», ἐν τρίπτυχον τοῦ *Martin*, εἰκονίζον τὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν αὐγὴν, τὴν μεσημβρίαν καὶ τὴν ἑσπέραν. Ἄλλ' ἰδοὺ ὁ *Buffet* ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν. Εἰκονίζει τὸν Πλάτωνα περιστοιχιζόμενον ὑπὸ τῶν μαθητῶν του ἐν τῷ κήπῳ τῆς Ἀκαδημίας του. Ἐχει πλεονεκτικὰ κατὰ τὴν εἰκὼν αὐτῆς καίτοι μεγάλης ἐπιβολῆς περισσότερα πάντοτε τῶν μειονεκτημάτων.

Ὁ *L. Perrault* ἐκθέτει δύο καλὰ ἔργα. Τὴν «Παρθένον» καὶ τὴν «Ἀνάπαυσιν.» Ἡ Ἀνάπαυσις εἰκονίζει τὴν Παναγίαν μετ' ἀστερόεσσαν ἄλῳ, κρατοῦσαν κοιμώμενον βρέφος τὸν Ἰησοῦν. Εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πινακοθήκης» εἶναι γνωστὴ ἡ «Μικρὰ Ἐπαίτις» τοῦ *Perrault*. Ἡ «Ἀνάπαυσις» εἶναι ἐν ἀντίγραφον τῆς «Ἐπαίτιδος». Ἰδίως τὸ κοιμώμενον νήπιον εἶναι ἀπαράλλακτον, μετ' ἐλαφροτάτας τινὰς παραλλαγὰς εἰς τὴν κίμην. Ὡς ἔργον τέχνης ἡ «Ἀνάπαυσις» εἶναι ἀνωτέρα τῆς «Μικρᾶς Ἐπαίτιδος».

Εἶναι περιττὸν νὰ ἴδωμεν κάτωθεν τῆς «Καρλόττας» τὸ ὄνομα τοῦ ζωγράφου. Ἐχομεν ἰδῆ καὶ ἄλλα ὅμοια πρόσωπα τοῦ αὐτοῦ ζωγράφου, ὁμοίας καλλονάς, ὁμοίαν ἀρρενωπότητα. Εἶναι ὁ *Lefebvre*.

Ὁ *B. Iemans* («Μελανειμονοῦσα») ὁ *Baés* («Κύκλιον ἄσμα») ὁ *Simon* («Λειτουργία») ὁ *Agache* («Πένθος») ὁ *Bertaux* («Λιτανεία,» μέγιστον ἔργον προσωρισμένον διὰ τὸ μουσεῖον τῆς Νάντης), ὁ *Binet* («Δύσις» καὶ «Λυκόφως»), ὁ *Dodhin* («Θυελλα»), ὁ *Meslet* («Ἀνατολὴ Σελήνης»), ὁ *Demoulin* («Ὀλλανδικὰ τοπεῖα») σταματῶσι τὸν θεατὴν, ὥς καὶ τὰ ἔργα τοῦ *Carrière*. Εἰς τὰ ἔργα τὰ ὑψιπετοῦς φαντασίας, τὰ ἔχοντα ἀξιώσεις ἐπιβολῆς εἰς μίαν ἀντίληψιν ὑπερτέραν, ἀνήκει τὸ τοῦ *Pinta* ὁ πίναξ «*Angélique et Roger*» ὥς καὶ τὰ συμβολικὰ ἔργα τοῦ *Friant*.

Ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκτίθενται καὶ ἔργα τοῦ ἀποθανόντος Ἀμερικανοῦ ζωγράφου Οὐίστλερ.

Ὁ *Vaxence* ἐκθέτει τὸν «Ἀγγελον», τὸ «Πρὸς τὸ ἰδεῶδες» καὶ τὸ «Νυκτερινὸν ἄσμα.» Ὁ *Brouillet*, ὁ γνῶσ-

τὸς καὶ ἐν Ἑλλάδι ὡς προσωπογράφος τῆς Βασιλίσσης μας ἐκθέτει τὴν «Ἀπλὴν ζωὴν» καὶ μίαν προσωπογραφίαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ *Chabas* εἶναι γινώριμός μας. Αὐτὸς ἐκθέτει μίαν γωνίαν ἐστιατορίου. Ἡ εἰκὼν δὲν εἶναι ἐπιτυχής, ἡ γενεαὶς μάλιστα τοῦ γέροντος ἄπορον πῶς δὲν ἐγένετο παρανάλωμα τῶν κηρίων!

Χαριέστατοι πίνακες εἶναι τοῦ *Lemeunier* ὁ Καπνοδόχοκαθαριστὴς ὅστις προκαλεῖ τὸ μερίδιμα χαριτωμένης Παρισίνης ὁμοιοζούσης πολὺ μετ' ἑμὴν ὥραιαν Ἀθθῖδα ἣν ἐξεβλάχισεν ἐσχάτως ὁ κ. Ἰακωβίδης, καὶ ὁ «Πωλητὴς τοῦ Ἐρωτος» ἐκ... γύφου ὁ Πιερρότος καλλιτέχνης τοῦ *Bellet*, ἡ «Συμπεθέρες» τῆς κ. *Ellen*, τοῦ *Worms*—τοῦ εἰδικοῦ Ἰσπανογράφου—ὁ Πότης, τὸ «Σκάκι» τοῦ *Brispot* κ. λ. π. Ὑπάρχει καὶ εἰς πίναξ τοῦ *Chocarne*—*Moreau* εἰκονίζων φραγκοπαπαδόπουλα παίζοντα τὴν τυφλομύγα, ὥς καὶ εἰς ἄλλος τοῦ *Entraignes*. Ἀλλ' οἱ πίνακες οὗτοι στεροῦνται πρωτοτυπίας, ἐξαντληθέντος τοῦ θέματος καὶ ὑπὸ ἄλλων πολλῶν ζωγράφων. Τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν πρωτοτυπίας ἔχει καὶ ὁ *Richter* πίναξ τοῦ «Παπαγάλου», ἡ «Μητρικὴ στοργή» τοῦ *Vollan*, «Τὸ παιγνίδι τῶν χαρίτων» τοῦ *Fouberl*, τοῦ *Haguet* καὶ τῆς κ. *Collin*, οἵτινες συνηντήθησαν πολὺ εἰς τὸ θέμα, εἰς ἀπαρχαιρετισμὸς ἀναχωροῦντος πλοίου καὶ ἄλλοι δὲ οὐκ ὀλίγοι ἐκθέτουσιν κοινοτυπίας.

Ἐχομεν, καὶ ἐφέτος, καὶ Ἑλλήνας ζωγράφους εἰς τὸ *Salon*. Ὁ κ. Ἰκαίλωφ ἐκθέτει μίαν Μασσαλιωτικὴν ἀνέμνησιν.

Ὁ κ. Θ. Ράλλης συμμετέχει τῆς Ἐκθέσεως διὰ δύο ἔργων του. Τοῦ «Λυκόφωτος» καὶ τῆς «Ἀφροδίτης». Ἡ πρώτη εἰκὼν ἀνάγεται εἰς τὸ εἶδος τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεματῶν εἰς ἃ μετὰ μοναχικοῦ ἀφιερῶσθαι ζήλου ὁ καλλιτέχνης, καὶ εἰς τὸ ὅποιον σχεδὸν ἀπεμονώθη. Δύο χωρικά κατὰκοποι ἐκ τῆς ἡμερησίας ἐργασίας ἀναπαύονται, διαβαίνουσιν ἐκ τινος μονῆς, εἰς τὸ προαύλιον, εἰς δὲ μοναχὸς—τὶ τὸν ἤθελεν ὁ εὐλογημένος!—δὲν τὰς βλέπει, ἀλλὰ τὰς παραμονεύει πονηρότατα. Ὅσον ἡ στάσις τῶν δύο γυναικῶν εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου, τόσον ἡ τοῦ καλογέρου εἶναι ἀτυχὴς καὶ πρόστυχος.

Ὑπάρχει καὶ μία γελοιογραφία τοῦ γνωστοτάτου γελοιογράφου *Guillaume* ὑπὸ τὸν τίτλον «Σοφὴ μουσικὴ». Ὑπερθυμῶν πολὺ, μὴ παρὰ πολὺ, μὴ παλαιότεραν αὐτῆς γελοιογραφίαν τοῦ *Léandri* «εἰς τὸ θεωρεῖν», ἣν καὶ ἐδημοσίευσεν ἄλλοτε ἡ «Πινακοθήκη». Ἀξίος ἰδίας μνείας εἶναι ὁ γελοιογράφος Ὁσάρ διὰ τὴν κομψότητα τῆς γραμμῆς.

Εἰς τὴν γλυπτικὴν ὁ *Rodin* ἐκθέτει τὸν «Σκεπτόμενον», ὁ *Fern. Pello* τοὺς «Μάρτυρας», ὁ *Laurent* τὴν «Ἡρῶ καὶ Λεάνδρον», ὁ *Boisseau* τὸν «Ἀδιάκριτον Ἐρωτα» ὄντως ἀδιάκριτον καὶ χυδαῖον τοὺς τρόπους, ὁ *Σνίγ* τὴν «Ἀφροδίτην», ἡ κ. *Casin* τὸ ἄγαλμα τοῦ ζωγράφου *Casin*, ὁ *Fontaine* τὸ «Πρῶτον ῥόγος», ὁ *Massot* τὴν «Ποίησιν καὶ Μουσικὴν», ὁ *Gordér* τὴν «Γαλλικὴν δημοκρατίαν», ἣν ἐνεπνεύσθη ἀναμφιβόλως ἐκ τῆς ἰδικῆς μας Ἀθηνᾶς.

Παρεπιδημοῖς

★ Ἡ Νίκη τῆς Ἐκθέσεως.

Εἰς τὸν θόλον τοῦ κεντρικοῦ μεγάρου τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Ἀγ. Λουδοβίκου ἐστήθη μέγα ἄγαλμα τῆς Νίκης. Ἐγένετο διαγωνισμὸς καὶ ἐβραβεύθη τὸ ἔργον μιᾶς δεσποινίδος, τῆς Δόγκμιν. Ἡ βραβευθεῖσα καλλιτέχνης παρέστη εἰς τὴν Νίκην, οὐχὶ γυναῖκα ὡς μέχρι τοῦδε, ἀλλ' ἐπρωτοτύπησεν ἀναζητήσασα τὴν Νίκην εἰς τὸ ἀνδρικὸν φύλον. Παριστὰ ἐφῆβον κρατοῦντα δάφνην. Τὸ ὅλον ἄγαλμα ἐπεχρυσώθη.

★ 'Αποκαλυπτήρια ἀνδριάντος.

'Απεκαλύφθη ἐν Καίρῳ ἀνδριὰς τοῦ Αἰγυπτίου-
λόγου Μαριέτ πασσά.

★ 'Εν ἔργον τοῦ κ. 'Αριστέως.

'Η «*Revue du bien*» τῶν Παρισίων ἐδημο-
σίευσε εἰς τὸ νεώτατον φύλλον τῆς τὸν «Τάφον», σχέ-
διον τοῦ ἡμετέρου ζωγράφου κ. Φρ. 'Αριστέως, ἐκ
τῆς σειρᾶς τῶν εἰκόνων, τῶν φιλοτεχνηθεισῶν διὰ τὰ
«Χρυσάνθεμα» τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πινακοθήκης».

★ 'Ανδριὰς εἰς τὸν Σαῖξπηρ.

Εἰς τὸ δουκικὸν πάρκον τῆς Βεϊμάρης ἀπεκα-
λύφθη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Δουκὸς ὁ ἀνδριὰς τοῦ Σαῖξ-
πηρ. Ὁ ἀνδριὰς εἶναι ἔργον τοῦ καθήγητοῦ Λέσ-
σιγκ καὶ παριστᾷ τὸν Σαῖξπηρ καθήμενον ἐπὶ θρανίου
ἐκ γρανίτου μὲ τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὰ κάτω. 'Επὶ
τῆς μιᾶς μὲν χειρὸς κρατεῖ κυλινδρικὸν χάρτην, ἐπὶ τῆς
ἄλλης δὲ τριαντάφυλλον μὲ τὸ ὅποιον παίζει. Εἰς τὴν
βάσιν τοῦ ἀγάλματος ὑπάρχει ἐν κρανίον, ἐν ἔγχειρι
δὸν καὶ διάφορα ἀθύρματα.

'Ο ἀνδριὰς ἀνηγέρθη διὰ δημοσίων συνεισφορῶν.

★ 'Ο «θάνατος τοῦ κλέφτη».

Γνησίας Ἑλλ. ἐμπνεύσεως ἐφιλοτέχνησεν ἔρ-
γον ὁ ζωγράφος Β. Κοντόπουλος, ἐν ἐλαιογραφίᾳ, τὸν
«Θάνατον τοῦ κλέφτη».

★ 'Εκθεσι: 'Αγ. Λουδοβίκου.

Πλήρης εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῶν Γάλλων
καλλιτεχνῶν εἰς τὴν 'Αμερικανικὴν Ἐκθεσιν τοῦ 'Αγί-
ου Λουδοβίκου. Τὰ ἔργα τὰ ὅποια ἀπέστειλαν οἱ Γάλ-
λοι καλλιτέχνηται εἶναι ἄξιας δέκα ἑκατομμυρίων
φράγκων καὶ κατέλαβον δεκαοκτὼ ὁλόκληρα βγόνια.
Διὰ τῶν ἔργων τούτων ἀντιπροσωπεύονται σχεδὸν ὅλοι
αἱ ἐν Γαλλίᾳ σχολαὶ τῆς γλυπτικῆς καὶ ζωγραφικῆς.
'Ο *Rodin* ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Ἐκθέσει ταύτῃ μὲ
τὸν «'Αναλογιζόμενον» του, ὅπερ εἶναι ἔργον τὸ ὅποιον
διὰ πρῶ-ην φορὰν ἐκτίθεται εἰς τὴν κοινὴν θέαν. 'Ε-
πίσης ἀπὸ τοὺς ζωγράφους οἱ *Puvis de Chavannes*,
Detuille, *Carolus Duran*, *Bonnat*, ἀντιπροσωπεύον-
ται ἐν τῇ Ἐκθέσει ταύτῃ.

★ 'Η Ἐθνικὴ Πινακοθήκη.

'Εδωρήθησαν εἰς τὴν ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ ἔθν.
Πινακοθήκην ὑπὸ τῆς κ. Ροδοκανάκη ἐκ Ρωσίας
δεκαεὶς πίνακες, οἵτινες παρελήφθησαν. Αἱ εἰκόνες
αὗται ἀποτελοῦν μέρος τῆς πλουσίας καὶ πολυτίμου
πινακοθήκης τῆς φιλοτέχνου κυρίας. Μεταξὺ τῶν στα-
λεισῶν εἰκόνων ὑπάρχουν ἕξ, μεγάλης ἄξιας.

★ Δύο προτομαί.

'Ο κ. Θ. Δημητρίου ἐφιλοτέχνησε δύο προτο-
μὰς τοῦ ἀειμνήστου προξένου Ἰωαννίνων Λογοθέτου
καὶ τοῦ ἄλλοτε Δημάρχου Θεβῶν Ε. Δημητρίου.

★ Καλλιτεχνικὰ δῶρα.

'Ο πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας κ.
Λουμπὲ ἔλαβε μεγαλοπρεπῆ καὶ μεγάλῃς καλλιτεχ-
νικῆς ἄξιας δῶρα κατὰ τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ταξίδιον. Με-
ταξὺ ἄλλων ὑπάρχει ἄγγειον ὑπερμέγεθους ἐξ ὀρειχάλ-

κου ἔχον πόδας ἀργυροῦς, μία τράπεζα παριστῶσα
σηνὰς τῆς Πουπηίας καὶ ἀνάγλυφα ἀλληγορικῶν
πραστάσεων. Ἡ ἐπαρχία Νεαπόλεως ἐδῶρήσεν εἰς
τὸν πρόεδρον κ. Λουμπὲ κρατῆρα ἀργυροῦν κεκοσ-
μημένον διὰ κοραλίων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἰκονίζεται
πάλη Σειρήνων καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, ἵππος ὡς
ἐμβλημα τῆς Νεαπόλεως.

★ 'Ανδριὰς εἰς τὸν Τρικούπη.

'Υπὸ πολλῶν θαυμαστῶν τοῦ ἀειμνήστου πο-
λιτευτοῦ Χαριλάου Τρικούπη ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγε-
σις τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ, στηθησομένου ἐν τῇ πλα-
τεῖᾳ Ὀμονοίας, ἐνθα ἄλλοτε κατῴκει. Ὑπὲρ τῆς ἀνε-
γέρσεως τοῦ ἀνδριάντος μεγάλη ποσὰ θὰ προσφέρωσιν
ἰδίᾳ οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενεῖς.

★ Δῶρον Κάιζερ.

'Ο Κάιζερ ἐδωρήσατο πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν
ἄγαλμα αὐτῆς εἰς φυσικὸν μέγεθος, ἐπεξεργασθὲν τῇ
παραγγελίᾳ του ὑπὸ τοῦ διασήμεν Γερμανοῦ γλύπτου
Βέγας. Ἡ αὐτοκράτειρα παριστάνεται μὲ ἐνδυμα-
σίαν περιπάτου, ὅλην ἀπὸ δαντέλλας, κρατοῦσα
διὰ τῆς δεξιᾶς κλάδον ροδῆς μετὰ κάλυκος. Ὁ λαι-
μὸς γυμνός, φέρει περιδέραιον ἐκ μαργαριτῶν.

★ Αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Ἰθάκης.

'Εξακολουθοῦν ἐν Ἰθάκῃ αἱ ἀνασκαφαὶ ὑπὸ
τοῦ κ. *Vollgraff*. Εἰς τὴν θέσιν Πηλικῆτα ὅπου εἶχον
ἀνακαλυφθῆ θεμέλια ἀρχαίων οἰκοδομημάτων εὐρέθη-
σαν ἤδη κτίρια Ρωμαϊκά μετὰ προϊστορικῶν ἀγγείων,
ἐκ Μυκηναϊκοῦ πιθανῶς συνοικισμού προσερχόμενα.
Εἰς δὲ τὴν θέσιν «Πόλις» εὐρέθησαν παρὰ τὰς κλι-
τύας τοῦ ὄρους τῆς Ἐξωγῆς αἱ βάσεις ἀρχαίου τεί-
χους, ἐξ ὧν δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ὅτι ἡ ἀρχαία πό-
λις εὐρίσκετο εἰς τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν.

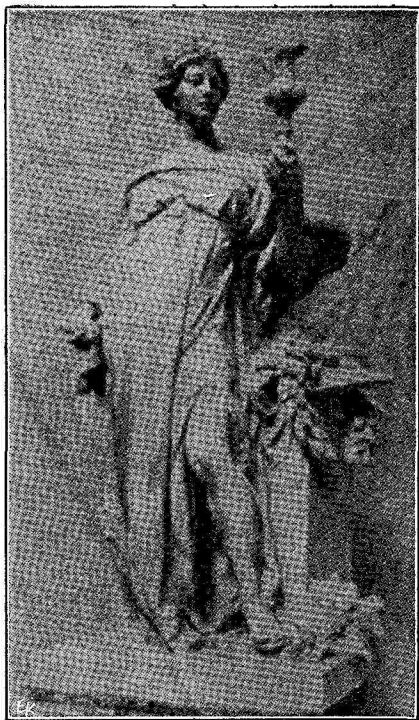
★ Θάνατος καλλιτέχνου.

'Απέθανε εἰς Παρισίους ἐν ἡλικίᾳ 53 ἐτῶν ὁ
Δανιὴλ Βιέρξ εἰς ἐκ τῶν ἱκανοτέρων συγχρόνων καλ-
λιτεχνῶν τῆς Γαλλίας. Ἡ εἰδικότης τοῦ Βιέρξ ἦτο
εἰς τὰς εἰκονογραφίας. Ὅταν πρό τινων ἐτῶν εἶχε πα-
ραλύσει ἡ δεξιὰ χεὶρ του καὶ δὲν ἤδύνατο νὰ ἐργασθῇ
ἤρχισε νὰ χρησιμοποιοῖ τὴν ἀριστεράν διὰ τῆς ὁποίας
ἐπέτυχε καλλίτερα καλλιτεχνήματα, ἀφ' ὅ,τι εἶχεν
ἐπιτύχει διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός. Ἐπίσης ὁ Βιέρξ μεγά-
λως εἶχεν ἐπιτύχει καὶ εἰς τὴν ζωγραφικὴν, καὶ εἰς
τὴν γλυπτικὴν, καὶ εἰς τὴν χαρακτικὴν.

★ Μεξικανὸς ζωγράφος ἐν Ἀθήναις.

Διέμεινεν εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τινα χρόνον ὁ Μεξ-
ικανὸς ζωγράφος Ἀμεδαῖος Κιάρρα γνωστός καθ' ὅλην
τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὰς μεγάλας του ἐπιτυχίας.

'Ο κ. Κιάρρα διακρίνεται ἰδίως εἰς τὴν προσωπογα-
φίαν καὶ ἔχει εἰδικότητα τὴν ἀπεικονίσιν τῶν ωραίων
γυναικῶν, ἕως τῶρα δὲ ἐζωγράψισε τὰς πλουσιωτέρας
καὶ ωραιωτέρας γυναῖκας τῆς Ἀμερικῆς καὶ αἱ εἰκό-
νες τῶν κ. κ. Γκούλδ καὶ Μάκαρτ καὶ Βράνδεμβιλτ
φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ καλλιτέχνου αὐτοῦ, ὁ ὅ-
ποιος εἶναι διὰ τὴν Ἀμερικὴν ὅ,τι ὁ Λέμπαχ διὰ τὴν
Γερμανίαν. Ὁ κ. Κιάρρα ταξιδεῖ εἰς τὴν Ἀνατολὴν
ζητῶν ωραία πρωτότυπα διὰ τὴν πινακοθήκην του.
Εἰς τὴν Μάκρην τῆς Μ. Ἀσίας ἐζωγράψισε μίαν Ἑλ-
ληνίδα ἐκ τῆς λαϊκῆς τάξεως, εἰς δὲ τὴν Ρόδον ἄλ-
λην Ἑλληνίδα, σύζυγον ἐνὸς τῶν προυχόντων.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ. — "Αγαλμα τῆς
εισόδου τοῦ Μεγάλου τῶν Ἐλευθερίων Τεχνῶν

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἦλθεν ὁ κ. Κιάρια εἰς ἀναζήτησιν
προτύπου γυναικείας καλλονῆς.

★ Ἀρχαῖαι πλάκες.

Ὁ ἐν Γυθείῳ ἐπιμελητὴς τῶν ἀρχαιοτήτων ἀνεῦρε
δύο ἀρχαίας πλάκας φερούσας τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς.

1) Ἡριδανὸς Καλλιόπῃ τῇ ἰδίᾳ (γυ-
ναίκεϊ).

2) (Ἀθη)νογένους
(Τοῦ Κ)αλοῦ.

★ Καλλ. Ἐκθεσις Κ[πόλεως.

Τῇ 18 Μαΐου ἤνοιξεν ἡ Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις
τῆς Κ[πόλεως. Ἡ ἔκθεσις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ ἐπὶ ἓνα
μῆνα, περιέχει δὲ ἔργα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, ἀρχι-
τεκτονικῆς καὶ σχέδια.

Οἱ ἐκθέσαντες ἀνέρχονται εἰς 32, τὰ δὲ ἐκτε-
θέντα ἔργα εἰς 225. Ἐκ τῶν ἐκθετῶν 15 εἶναι ὁμο-
γενεῖς ἐκθέτοντες 98 ἔργα, 8 Ὀθωμανοὶ ἐκθέτοντες
66 ἔργα, εἰς Ἀρμένιος ἐκθέσας 4, 8 διάφοροι ἐκθέται
ἐκθέτοντες 57 ἔργα.

Ἐκ τῶν Ἑλλήνων, τὰ περισσότερα ἔργα ἐκθέτει
ἡ δεσπ. Θάλεια Φλωρᾶ, 31 ἐν ὅλῳ. Ἐκθέτουν ὁ κα-
θηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς ἐν τῷ Ζαπείῳ παρθεναγω-
γεῖο κ. Ι. Βακαλόπουλος, ὁ κ. Γραμμανίδης ἐν οἷς καὶ
προσωπογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου Η. Βασιάδου. Ἐκ-
θέτουν αἱ δεσποινίδες Αἰθαλίδου, Ἀνάστη, Δουρέτζα,
Μαγγίδου καὶ Μαδέλη, οἱ κ. κ. Ἡλιάδης, Κοτσαμά-
νογλους, Μαλέας, Ἀρτεμιάδης καὶ ἀρχιτεκτονικὰ σχέ-
δια οἱ ἀδελφοὶ Καμπανάκη. Ἐκ τῶν Ὀθωμανῶν
καλλιτεχνῶν πρωτεύουν ὁ Ἀχμέτ Ἀλῆ πασσᾶς ὑπα-
σπιστὴς τοῦ Σουλτάνου μετὰ τὴν πεδιόλα τοῦ προα-
σταίου Ἑρεγκιόι, ὁ Χαλίλ βέης λοχαγός, ὁ Μουστα-
φᾶς Χιλιμὴ βέης καὶ ἄλλοι.

★ Θάνατος χαράκτου.

Ἀπέθανεν ἐν Παρίσι οἱς ὁ ἱκανώτατος χαράκ-
της Ἑρρίκος Λεφόρτ. Ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του
ἐχάραξεν ἐν μεταλλίῳ τὴν εἰκόνα τοῦ Προέδρου τῆς
Γαλλ. δημοκρατίας τόσον ἐπιτυχῶς, ὥστε ὁ Πρόεδρος
διέταξε καὶ ἀνηρτήθη εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου,
ὅπου θὰ μένῃ διαρκῶς.

★ Εὐρήματα.

Ἐργάζεται σκάπτοντες ἔξωθεν τοῦ Βελεστίνου
πρὸς κατασκευὴν ὁδοῦ ἀνεῦρον ἀρχαίους τάφους. Ἐν-
τὸς τούτων ἀνευρέθησαν διάφορα ἀρχαῖα πήλινα ἀγ-
γεῖα καὶ τινὰ ἄλλα ἀντικείμενα.

★ Ἀρχαία λάρναξ.

Ἐν Σμύρνῃ κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τὴν ἄγρυ-
σαν εἰς τὰ Λουτρά τῆς Ἀρτέμιδος, ἐργάζεται ἀνεῦρον
εἰς βάθος 1,1)2 μέτρου λάρνακα μήκους 2 μέτρων πε-
ρίπου ἐκ μονολίθου λαξευτοῦ μετὰ ἐπικαλύμματος, σχή-
ματος κατὰ τὸ μέσον πυραμοειδοῦς. Ἡ λάρναξ ἐπὶ
τῆς προσέψεως φέρει λαξευτὸν τετράγωνον, κατὰ τὰς
τέσσaras δὲ ἄκρας καὶ παρὰ πλευρῶς τοῦ τετραγώνου
ἐκατέρωθεν στρογγύλας ἀποτυπώσεις. Ἐντὸς τῆς λάρ-
νακος ἀνευρέθησαν δύο κρανία ὡς καὶ ὅσα ἄνθρωπι-
νων σκελετῶν, ἅτινα ὅμως ἐπὶ μόνῃ τῇ ἐπιφάνει
ἀποσυντετήθησαν εἰς κόνιν. Ἐπίσης ἐντὸς ἀνευρέθησαν
καὶ δύο μικραὶ λήκυθοι ἐκ κεραμίου.

★ Προτομὴ Ζολᾶ.

Ἀπεκαλύφθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῆς Μον-
τάρτης τῶν Παρισίων ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ προ-
τομῇ τοῦ Αἰμ. Ζολᾶ, στηθεῖσα ἐπὶ τοῦ τάφου του.
Τὴν προτομὴν κατεσκεύασεν ὁ γλύπτης Σολᾶρι, παι-
δικὸς φίλος τοῦ Ζολᾶ.

★ Προσωπογραφία.

Εἰς τὸν κ. Ἀλεκτορίδην ἀνετέθη νὰ γράψῃ
τὴν προσωπογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου Καραμήτσα,
ἵνα ἀναρτηθῇ ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ Δημ. Νοσοκομείου.
— Ὁ ἐν Λονδίῳ κ. Ροῦλδς ἐπεράτωσε προσωπο-
γραφίαν τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτοῦ κ. Μεταξᾶ, ἣν προ-
τίθεται νὰ ἐκθέσῃ ἐν τῇ Βασιλικῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ
Λονδίνου.

★ Ἀνακάλυψις ναῶν.

Εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Χιράμπας (παρὰ τὸ
Ἀβουκίρ) ἀνεκαλύφθησαν δύο ναοὶ τῆς Ἀρσινόης
καὶ τῆς Ζεφυριτίδος Ἀφροδίτης.

★ Ὁ κ. Συρράκος.

Ἀφίκετο ἐν Λονδίῳ, ἔνθα συμπληροῖ τὰς
σπουδὰς του, ὁ ἐκ Σμύρνης ἀριστοῦχος ἀπόφοιτος τοῦ
Πολυτεχνείου μας κ. Χρ. Συρράκος ζωγράφος, ὅστις
ἀφοῦ παραθερίσῃ ἐν Σμύρνῃ θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Λον-
δὶνον.

★ Ἀρχαιοτάτη σφραγίς.

Ὁ Ἐμὶν ἐφένδης ἐκόμισεν εἰς Βηρυὸν τὴν
σφραγίδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Σολομῶντος ἣν ἀνεκάλυψεν εἰς
Τέλ-ἐλ-Μούλτισαν τῆς Συρίας. Ἡ σφραγίς εἶναι ἐξ
ιάσπιδος, μεγάλῃς διαστάσεως. Φέρει ἐπιγραφὴν, εἶναι
δ' ἐπ' αὐτῆς κεχαραγμένος λέων, ἔχων ἀνοικτὸν τὸ
στόμα, μετὰ πολλῆς δὲ τέχνης εἰργασμένος.

★ Δωρεὰ ἀρχαιοτήτων.

Ὁ ἐν Καίρῳ πρόεδρος τῆς Ἑλλ. κοινότητος κ. Ρόστοβιτς ἐξῆς, καταρτίσας σπουδαιοτάτην ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν, ἀξίας 700,000 φρ. χρ. κατόπιν πολλῶν κόπων καὶ μελέτης, ἐδώρησατο αὐτὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις μουσεῖον. Θὰ τοποθετηθῇ ἡ συλλογὴ εἰς ἰδιαιτέραν αἴθουσαν, ἥτις θὰ φέρῃ καὶ τὸ ὄνομά του.

★ Ἐν ἔργον τοῦ Θεοτοκοπούλου.

Τὸ μουσεῖον τῆς Βοστώνης ἡγόρασε ἀπὸ τὸν Τραπεζίτην τῆς Μαδρίτης Μουίγουιρς ἀντὶ 85,000 φρ. χρ. τὸν ἔξοχον πίνακα τοῦ Ἑλλήνης ζωγράφου Θεοδοκοπούλου τὸν περίφημον «Ἐλ Γρέκο». Ἡ εἰκὼν παριστάνει ὠραῖον τύπον νέου Δομινικανοῦ μοναχοῦ.

ΕΕΕΔΟΘ//ΣΑΝ
ΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥΥ

Εὐγενίας Ζωγράφου. Ἡ Γκούραινα Ἑλληνικὸν
ιστορικὸν μυθιστόρημα, ἐν τῷ ὁποίῳ συνδυάζεται πλοῦ-
τος φαντασίας μετὰ ιστορικῶν ἐπεισοδίων πολλοῦ ἐνδια-
φέροντος.

Ἑγκυκλοπαιδικὸν Λεξικόν. Συμπλήρωμα. Τεῦχος
19. Περιέχει διπλοῦν πίνακα τῆς Κερκύρας. Γράμμα Μ.

Μιλτ. Βρατσάνου. «Τὰ κατὰ τὸν Θησέα». Τόμος Β'.

Η Σουηδία. — Τὸ 53ον βιβλίον τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων, ἐκδοθὲν ἄρτι εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ ἐγράφη ὑπὸ τοῦ κ. Βικέλα. Περιέχει δὲ ἐντυπώσεις τοῦ γράψαντος ἐξ ἐπισκέφώς του εἰς τὴν Σκανδιναυικὴν χώραν, συνοδευομένης ὑπὸ πολλῶν εἰκόνων. Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶσι τὸ Ψόρευμα ὑπὸ Γ. Δροσίνη, Ἱστορίοι τῆς Μεταέτης ὑπὸ Γ. Κυριακοῦ καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος ὑπὸ Π. Καραλίδου. Τὸ βιβλίον πωλεῖται λεπτὰ 40 εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ
××××××××××

I. Βαρθελεμῦ. Ἀθῆναι καὶ Ἀθηναῖοι. Ἱστορικὴ, φιλολογικὴ, κωνωνικὴ, πολιτικὴ, στρατιωτικὴ, ρομικὴ, καλλιτεχνικὴ ἀνασκόπη τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος. Μετάφρασις Π. Βασιλείδου. Ἐν Λευρίᾳ.

Γ. Δοννέ. Ἱστορία τοῦ Ρωσσοῖαπωνικοῦ πολέμου. Μετάφρασις Φ. Προίντεζη. Ἐν Ἀθήναις.

Γ. Ἀσπρέα. Ἡ τεσσαρακονταετηρίς τοῦ Βασι-
λέως Γεωργίου Α'. Ἱστορικὴ μοנוγραφία (1863—
1903), μετ' ἀνεκδότων εἰκόνων.

Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν ἐπιστολῶν

Ἀπόλλων. Μηνιαῖον μουσικὸν περιοδικόν, ἐκδιδόμενον ἀπὸ 1 Ἰουνίου ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις δωρονόμου μουσικοῦ συλλόγου. Συνδρομὴ ἐτησία δρ. 10. Διευθύνσις, οὐδὲ Φειδὸς 3. Αἰσηθητὴν ἑλλημεν εἰδικοί μουσικοὺ περιοδικοὺ προώρισται νὰ πληρώσῃ ἡ ἑκδοσίς του «Ἀπόλλωνος» περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὁποῖου ἐγγυᾷται ἡ ἱκανότης τῶν διευθυνόντων τὸν σύλλογον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

E. Pontremoli et B. Haussoullier. Dilymes. Πραγματεύεται περί τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ 1895 καὶ 1896 μετὰ εἰκόνων καὶ 20 σχεδιογραφημάτων Φρ 75.

H. de Winiwarter. Armand Rossenfosse dessinateur et graveur Liegeois. Conférence faite à Liège. Extrait de « Wallonia ».

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Ναὸς Φανερωμένης.

Ἐκ τῶν ἐν Ζακύνθῳ ραῶν, ὁ ἐν τῇ πλατείᾳ Δοξοῦρᾳ
 κείμενος ραὸς τῆς Φαερωμένης εἶναι ὁ διασημώτερος,
 λόγῳ τέχνῃ. Χρονολογῶνται ἀπὸ τοῦ 1300, ὅτε ἐδρῆθη
 ἐν τῇ παραλίᾳ μικρὰ εἰκὼν τῆς Παταρίας καὶ ἰδρῶν
 ἀμέσως ὁ ραὸς οὗτος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῶν σεισμῶν κα-
 τέστη ἐπομόρφωσις, τῷ 1633 ἀνοικοδομήθη περὶ εὐαίτια
 καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἐκοσμήθη δι' ἀριστοτεχνιῶν, ὡς
 ξυλλογικῆς καὶ ἀνταγραφίας. Δεῖγμα τῆς ἐν Ἑλλάδι προ-
 ὄδου τῆς ξυλλογραφίας εἶναι τὸ θανμάσιον τῆς ἐκκλησίας
 ταύτης εἰκονοστάσιον, ὅπου ἐδημοσίωσεν ἐν προηγουμένῳ
 φύλλῳ ὁ «Πανακόνηκ». Ἡ ἑμπροσθεὶς μετὰ τοῦ Χριστοῦ,
 ἔχοντος ἑκατέρωθεν τοὺς Ἀποστόλους, τὸ αἶτωμα, αἱ ζω-
 νῆ, τὰ κιονόκρανα, τὰ πλαίσια, πάντα εἰσι μετ' ἄρκας
 λεπτότητος γυγλιμμένα. Μεταξὺ τῶν κοσμημάτων δια-
 κρίνονται ἐξόχως ἡ Γέννησις, ὁ Εὐαγγελισμὸς, ἡ γὰρ ἡ
 τῆς Παταρίας μετὰ τοῦ Ἰωσήφ. Εἶναι ὁμοῦς ὁμοιωσι-
 οῦν ἂν ὁ καλλιτέχνης τοῦ εἰκονοστασίου εἶναι Κρηθὸς ἢ
 Ζακύνθιος.

Τῇ 1758 ὁ Νικόλαος Κεραυτός μηχανικός ἄριστος
 σπουδάσας ἐν Ἑρεϊτᾷ καὶ Ρώμῃ, ἔδωκε τὸ ἐσωτερικὸν
 σχέδιον τῆς διακοσμῆσεως τοῦ ναοῦ.

Ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Φανερωμένης ἀνάκειται τὰ ἔξοχα ἔργα τοῦ Νικολάου Δοξαρά. τὰ ὡραία Βυζαντινάκα ἔργα τοῦ Ἑμ. Τζάνε καὶ τοῦ Ἱεροῦ Πλακωτοῦ. Τὰς ζωγραφίας τοῦ Δοξαρά οὐ χροῖνος καὶ ἡ ἀφροσύνη αὐτοῦ ἀνυψώως φθιρόουσιν. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ μὴ ἐπαραπῇ νὰ θέσῃ χωσιστῖρα ἐπ' αὐτῶν βέβηλος χεὶρ, ἀλλ' εἰδημῶν καλλιτέχνης νὰ διασώσῃ αὐτάς, αἵτινες εἶνε τὰ μόνὰ σωζόμενα ἔργα τοῦ Δοξαρά.

$$\Sigma\pi, \Delta\varepsilon - B.$$
[illegible]

ΠΑΛΑΙΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Εἶδον ἐκτακτως ἐνδιεφέρουσαν μεταδίδωμεν εἰς τοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους καὶ εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν φιλοτέχνους. Οὐκ ἀσπασίμω πρωτότυπῳ ἔργῳ ἐξοχωῦν παλαιῶν ζωγράφων, ἀνήκοντα εἰς πινακοθήκην διακεκριμένην πολυτάλαντου οἰκογενείας προτιθεμένης τὰ ἐγκατασταθῆναι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, πωλοῦνται εἰς τιμὰς εὐνοήσιμās.

Τὰ ἀριστουργήματα ταῦτα σχολῆς Ἑνετικῆς αἱ
Φλαμανδικῆς τὰ πλεῖστα, ἀτινα εὐχῆς ἔργον
θὰ ᾗτο νὰ ἀπέκτα ἡ Ἑθνικὴ Πινακοθήκη, εἶναι
τὰ ἑξῆς :

Προσωπογραφία Ρωμαίας δουκίσσης, έργον τοῦ
Subtermans. (Τιμὴ 22,000 φρ. χρυσᾶ.)

Σύμπλεγμα νεανίδων, ἔργον τοῦ Juccarelli. (18, 000 φρ. γρ.)

Ζεύς καὶ Ἥρα ἑργόν τοῦ Tinteretto (30,000
σφ. χρ.)

Κλεοπάτρα έργον τοῦ Barbieri (40.000 φρ. χρ.)
Προσωπογραφία γυναικὸς ἔργον τοῦ Blaas (20.
000 φρ. χρ.)

Κεφαλαι ἔργον Carrache (10,000 φρ.)

Ὁδοιπορία πρὸς τὸν Ἱερεῖον τοῦ Θεοῦ (5 000 φρ. χρ.)

Ἡ πώλησις τῶν εἰρημένων εἰκόνων ἀνέτιθη εἰς τὴν «Πανακοθήκην», εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἑποίας δέον ὃ ἀπευθύνονται οἱ θελόντες νὰ ἴδωσιν ὅπως ἀγοράσωσιν αὐτάς. Τὸ γραφεῖον μας διδῇ πᾶσαν πρὸς τοῦτο σχετικὴν πληροφορίαν (*Ὡραι: 11-12 π. μ. καὶ 3-5 μ. μ.).